MĚCHENICKÝ ČTVRTLETNÍK č. 2

ZDARMA / ROČNÍK DRUHÝ

Malé dějiny Měchenic (5)

V roce 1933 se dále rozšířilo veřejné osvětlení o pět nových světel. V obci přibylo dalších šest nových domů – tedy i přes doznívající hospodářskou krizi stavební boom v Měchenicích pokračoval. Obec už měla 128 evidovaných domů. Na valné hromadě hasičského sboru přeměnili „divadelní kroužek" (založený v listopadu 1932) v „dramatický odbor". Předsedou se stal p. Hrubeš a režisérem p. Jan Klíma. Oba pánové se však neshodli a tak byl zvolen novým předsedou bývalý řídící učitel v davelské škole p. František Hartman. Aktivními členy dramatického odboru byli zejména Jan Klíma, František Dubánek, Josef Hurt (bývalý ředitel Národního divadla v Bratislavě a amatérsky aktivní malíř), Karel Jirsák, Václav Trnka, Jaroslav Císař, Ladislav Trnka a František Blažek. V témže roce (19. března) měcheničtí ochotníci sehráli první představení – veselohru Irenčino vítězství. O rok později byla vyasfaltována silnice vedoucí obcí. A znovu se stavělo – přibyly 2 domy. V roce 1935 vzhledem k úpravě toku Vltavy bylo nutné zvednout železniční most. Koncesi na hlídací podnik udělily úřady panu Jaroslavu Kejvalovi. Počet domů se rozrostl na 138. V roce 1936 silničáři rozšířili silnici v úseku Davle – Měchenice. Lázeňská koncese byla udělena paní Strnadové a Sedlerové (o měchenické plovárně jsme napsali článek s p. Čadilem ve Čtvrtletníku č. 2/2011). V tomto roce se stavěly nejen domy (další 3), ale také mnoho chat.

V roce 1937 neměli Měcheničtí obsazeno místo ponocného; hlídání majetku si „někteří vilaři" platí sami. Rozšířila se síť vodovodu: vzniká nových 60 přípojek na vodovod a zavádí se „všeobecné vodné od 1. 7. 1937 ke krytí výloh s vybudováním vodovodu spojených" (jak se píše v Davelské kronice – o Měchenicích). V tomto roce – díky Okrašlovacímu spolku stavaři postavili dvoje

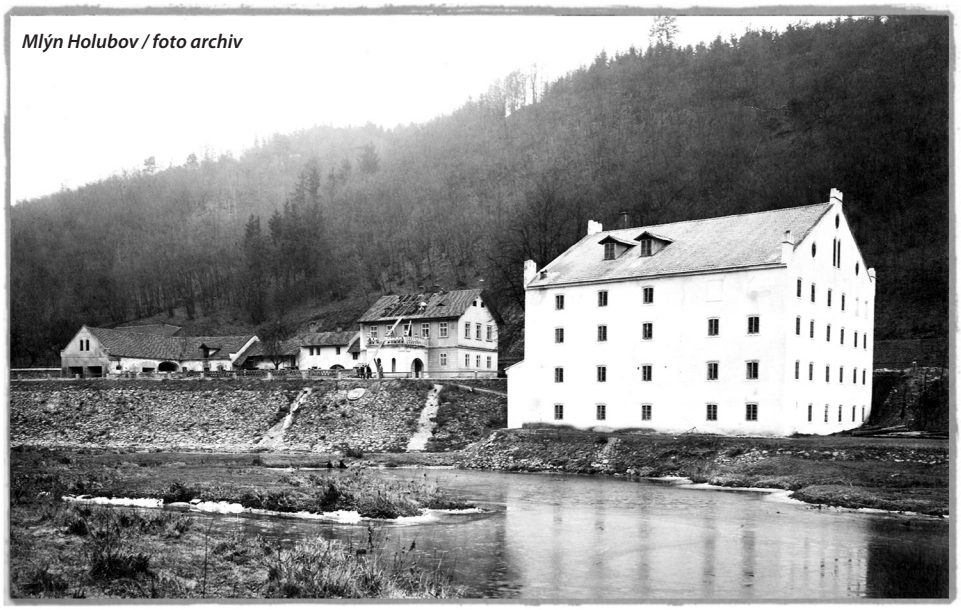

Mlýn Holubov / foto archiv

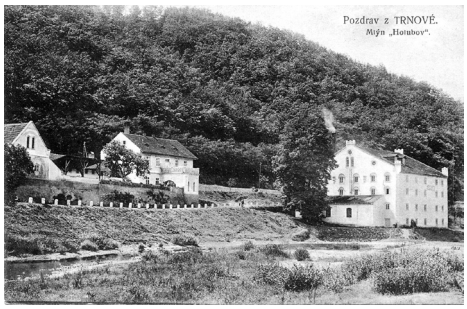

Bourání mlýna / foto archiv

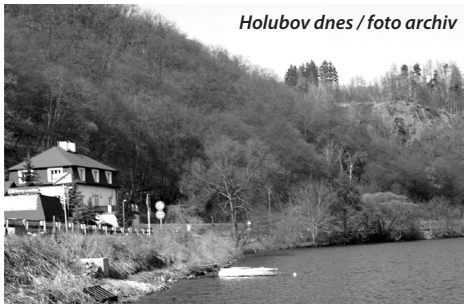

Holubov dnes / foto archiv

Mlýn Holubov je další budovou, kterou zatopila voda po vybudování přehrady ve Vraném. Existenci původně vodního mlýna na Vltavě potvrzuje Streinzova Topografie vydaná v roce 1828. V letech 1873 až 1886 patřil mlýn Václavu Doušovi, ale 9. května 1886 je na jeho majetek vyhlášen konkurz, v prosinci téhož roku je uskutečněna dražba a až do roku 1889 patří majetek Svaté Václavské záložně v Praze. V březnu 1891 kupuje mlýn Adolf Egerer, ale už v září se stává majetkem Václava a Barbory Dvořákových. O deset let později, roku 1902, kupuje mlýn František Svoboda a v roce 1905 jej modernizuje postavením parního stroje, díky kterému mlýn už není odkázán na stav vody ve Vltavě, a protože byl rychlejší a spolehlivější můžeme se domnívat, že přebírá značnou část zákazníků Járkovskému mlýnu na Bojovském potoce. Od roku 1906 je nájemcem mlýna Arnošt Drozd, který se o dva roky později stává koupí právoplatným majitelem a jeho rodina vlastní mlýn až do roku 1926. Posledním majitelem mlýna se v srpnu 1928 stává František Jirsák, který chtěl budovu, postavenou na pozemku vytvářejícím na Vltavě ostrov, přeměnit na hotel. Bohužel, stavba přehrady ve Vraném jeho plán překazila a v roce 1934 musel mlýn zbourat.

betonové schody „umožňující přímý a pohodlný přístup z části dolejších Měchenic do Háje, kde je již plno vil" (str. 181 Davelské kroniky). Pánům B. Thérovi a A. Dubánkovi udělena zámečnická koncese. Řeznická živnost povolena p. J. Fremutovi. A dál se stavělo – přibyly 2 domy a řada chat.

Před vypuknutím války – v r. 1938 – chodily měchenické děti do školy v Davli: v této obci bylo 6 tříd obecné školy, 4 třídy měšťanské školy, 3 třídy živnostenské pokračovací školy a lidová hospodářská škola. Všechny třídy byly v jedné školní budově. Nebezpečí války se projevilo např. zavedením branné výchovy – tu vedl p. Max Havlík z Měchenic. V samotných Měchenicích se dále rozšiřovala vodovodní síť (v ceně 629 tisíc toho roku). Hlavním stavitelem byl p. Jirsák.

Před 2. světovou válkou byli v Měchenicích 2 truhláři (p. Trnka – výrobce nábytku a p. Smolík – rakvář), 2 zámečníci, 2 kováři, obuvník p. Adam, švec p. Dufek, několik švadlen a krejčí. Byly zde obchody – 2 řeznické (pánů Bendy a Fremuta), potraviny prodávali u Kohoutů, u Řeháků, v krámu paní Boudníkové a v Bratrství. Bylo zde mnoho hostinců: Na růžku (u Čadilů), u Emrlů (Pilíků), v lázních pana Zemana, u Jirsáků, na Zámečku, u Klímů (u nádraží), kiosek přímo na nádraží. Pan Bartůněk měl restauraci, kavárnu a pekárnu. V Měchenicích působily dvě stavební firmy: p. Jirsáka a stavitele Seiferta. V oblasti zemědělství (zemědělská činnost však nepřevládala) byly většími vlastníky rodiny p. Trnky (asi 19 ha) a Palivce – Smíška (také asi 19 ha). Lesy a mnoho pozemků (od Leznice až po Klinec) vlastnil pan velkostatkář Šlógr, velkým vlastníkem pozemků a hospodářství v Měchenicích býval pan Marek.

V roce 1939 vypukla válka – ve škole zakázali okupanti vyučování českým dějinám, postupně byl zaveden lístkový systém na potraviny, obuv, šatstvo. 1941 byl rozpuštěn Sokol. 1943 jednotka SS zabrala školní budovu v Davli a v Měchenicích děti museli chodit do školy do hostinských místností a Na zámečku.

Za poslech londýnského rozhlasu kolaborant a konfident Gustav Přeučil (udával od Holandska přes Belgii po Čechy a měl na svědomí desítky zabitých a umučených lidí) v Měchenicích udal pana J. Hurta; nacisté ho odvlekli do Terezína, kde zemřel. Na jeho udání byli zatčeni také pánové Čadil a Vytejček..

O osvobození Měchenic v r. 1945 jsme již psali.

(Tímto končí malé vyprávění o vzniku a rozvoji Měchenic, loučí se s Vámi hab. doc. Ing. Max Fischel, CSc; další pokračování najde čtenář již na webových stránkách Kroniky Měchenic.)

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,
milí čtenáři,
v minulém roce jsem Vás prostřednictvím „Slova" informovala o obecně závazných vyhláškách obce. Navázala bych tedy na onen článek a i v letošním roce si Vám dovolím představit letos přijaté vyhlášky, resp. vyhlášku. Dne 13. 4. 2012 nabyla účinnosti vyhláška o ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností. Dle této vyhlášky je používání hlučných nástrojů a zařízení v nevhodnou denní dobu a rušení nočního klidu činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci. Noční klid je dobou od 22.00 hod. do 06.00 hodin. V této době je každý povinen zachovat klid a omezit hlučné projevy. Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznávaných dnech pracovního klidu v době od 06.00 hod. do 22.00 hod. veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů apod. Celé znění vyhlášky je k dispozici na internetu na adrese http://e-deska.cz/mechenice/index.php?slozka=2522, či v archivu Obecního úřadu.

Dále mi dovolte Vás seznámit se zprávou v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území obce Měchenice za rok 2011, kterou zpracoval npor. Mgr. Jan Krátký, vedoucí OOP Hradištko. Dle této zprávy došlo na území obce k následujícím skutkům: krádež lodi Pionýr, krádež věcí z rodinného domu a garáže, krádež jízdního kola, vloupání do rodinného domu, 2x vloupání do osobního automobilu, vloupání do novostavby, krádež finanční hotovosti, vloupání do rekreačního objektu, krádež pneu s elektrony, dopravní přestupky, ujetí od čerpací stanice bez placení a další přestupky týkající se sousedských sporů.

V letošním roce vznikaly škody na obecním majetku a to zejména v obecním lese, kde došlo k pokácení a krádeži poměrně velkého počtu stromů, krádeži kanálových mříží a v posledním týdnu dokonce ke krádeži dopravního zrcadla na Sloupecké ulici, čímž došlo ke zhoršení viditelnosti a tím

i dopravní bezpečnosti. Krajská správa a údržba silnic by měla dodat nové dopravní zrcadlo. V souvislosti s touto krádeží Vás chci požádat, pokud uvidíte jakoukoliv podezřelou činnost v obci, při níž je použit automobil, zapište si registrační značku vozu a typ vozu, případně celou situaci vyfotografujte a následně informujte obecní úřad. Děkuji.

V okolí se také rozmáhají podvody a okrádání seniorů. Prosím, nepouštějte do domu cizí osoby, zamykejte svá obydlí a vstupní branky oplocení. Pokud Vám nějaká cizí osoba bude tvrdit, že ji posílá ČEZ a nebude se jednat o běžný odečet elektroměru, ověřte si, prosím, toto tvrzení na bezplatném telefonním čísle 840840840. V případě, že Vám zavolá nějaký kamarád či kamarádka Vašeho vnuka či vnučky (známý syna, dcery) s žádostí o pomoc, pravděpodobně se jedná o podvod. Prosím, buďte obezřetní.

Dalším bodem, kterým bych se ráda zabývala, je problematika černé zvěře na území obce. Jak jsem Vás již dříve informovala, snažil se obecní úřad o komunikaci s nájemcem honitby, s odborem životního prostředí města Černošice, ale jakékoliv snahy o vyřešení situace byly marné. Pokud Vám v rámci honitby vznikly nějaké škody na majetku, sepište je, a nárok na náhradu škody uplatněte přímo u nájemce honitby. Toto je asi jediná cesta, jak donutit příslušné instituce, aby se daným problémem konečně začaly zabývat.

Závěrem mi dovolte poděkovat všem, kteří se zúčastnili úklidové akce v obci, ať už se jednalo o třídění a nakládání odpadů či úklid veřejného prostranství a zároveň všechny pozvat na kulturní akce, které se v obci uskuteční v červnu – pozvánky najdete na dalších stranách.

Kateřina Gavlasová

JAK NA ODPADY

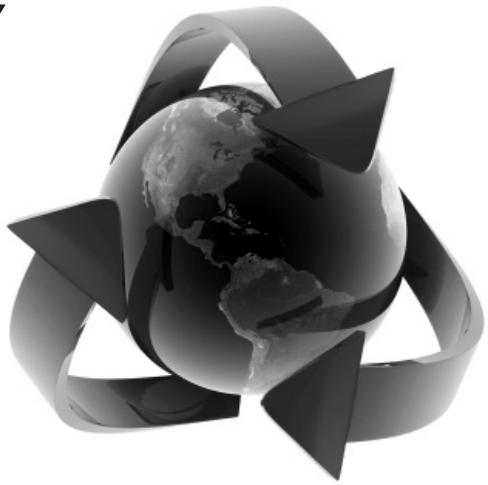

Vážení občané,
v tomto čísle našeho čtvrtletníku jsme se soustředili na téma odpadů. Z Vašich námětů, ale i stížností vyplývá, že Vám toto téma není lhostejné a máte zájem o to, aby naše obec i životní prostředí bylo čistší. Na následujících stránkách najdete podrobný popis, jak a co třídit, jak zacházet s bioodpady, odpovědi na nejběžnější otázky i seznam nejbližších sběrných dvorů.

I další témata – o domácích mazlíčcích, zahrádkách, ale i hlavní téma Dětského dne, jsme orientovali na zacházení s odpadem. Chceme působit na co nejširší okruh lidí tak, aby se úsilí o čisté prostředí stalo naším přirozeným a automatickým způsobem chování a myšlení.

Nakládání s odpady

Při většině činností produkujeme odpady, se kterými je třeba dále správně nakládat. Bez správného nakládání s odpady bychom za chvíli nežili v domech, ale spíše na skládkách. O tom, zda dáme nový život odpadu, který vyhazujeme, rozhodujeme právě my.

Když například vyhodíme plastový kelímek do směsného odpadu, nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Pokud odpady už doma správně roztřídíme, tak je čeká recyklace a další nový život v podobě výrobků, které běžně používáme. Navíc podle zákona 185/2001 Sb. je každý povinen zbavovat se odpadů předepsaným způsobem. Jaký je předepsaný způsob konkrétně pro Vaši domácnost zjistíte v obecní či městské vyhlášce.

Nejsnadnějším způsobem jak třídit odpad, je už v místě vzniku, a to ve vašich domácnostech. Tedy už ve chvíli, kdy obal nebo určitá věc dosloužila a my se jí chceme zbavit. Stačí obal, který právě dosloužil, hned hodit do koše na tříděný odpad, staré tašky nebo krabice.

Ze zkušeností vyplývá, že průměrná česká domácnost nejvíce produkuje papír a plasty. Na oba druhy odpadů by měl být prostor pro jejich odkládání největší. Na střepy z rozbitého skla je nejlepší plastová krabice a nápojový karton mnoho lidí dává společně s plastem a u kontejnerů tyto dva druhy odpadu (pokud se v dané obci nesbírají společně) dotřiďuje.

Tím, že odpady třídíme, se uvolní místo v koši na směsný odpad a nemusíme s ním chodit tak často nebo nám vystačí menší koš. Tříděný odpad můžeme odnášet jednou za týden nebo i méně často. To ovšem platí pouze v případě, že do něj vyhazujeme opravdu prázdné a co nejméně znečištěné obaly, proto je občas lepší kelímek od jogurtu lehce propláchnout. Je tedy jen na každém z nás, jak si doma třídění zařídí.

Jak správně třídit

Třídit se dá skoro vše. Na nejčastěji produkované odpady slouží barevné kontejnery, se kterými se běžně na ulicích setkáváte. Na jednotlivých kontejnerech naleznete nálepky, které přesně popisují, co do kterého kontejneru patří a co ne.

Sklo

Vhazuje se do zeleného nebo bílého kontejneru. Pokud jsou k dispozici oba, je důležité třídit sklo i podle barev: Barevné do zeleného, čiré do bílého. Pokud máte kontejner na sklo jen jeden, pak do něj dávejte sklo bez ohledu na barvu. Vytříděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídit! Díky svým vlastnostem se dá skleněný odpad recyklovat do nekonečna.

GL 70 71 72

Do zeleného kontejneru můžeme vhazovat barevné sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Vhodit do zeleného kontejneru můžete také tabulové sklo z oken a ze dveří.

Do bílého kontejneru vhazujte sklo čiré, tedy sklenice od kečupů, marmelád či zavařenin a rozbité skleničky.

Do těchto nádob nepatří keramika a porcelán. Nepatří sem ani autosklo, zrcadla nebo třeba drátované sklo, zlacená a pokovená skla. Vratné zálohované sklo vracejte zpět do obchodu.

Plast

Patří do žlutého kontejneru. V průměrné české popelnici zabírají nejvíc místa ze všech odpadů, proto je nejenom důležité jejich třídění, ale i sešlápnutí či zmačkání před vyhozením. V některých městech a obcích se spolu s pastovým odpadem třídí i nápojové kartony. Záleží na podmínkách a technickém vybavení třídících linek v okolí. Proto je důležité sledovat nálepky na jednotlivých kontejnerech. Mimo níže uvedených značek do těchto kontejnerů můžete vyhazovat i odpady označení číslem 7.

PET 1 HDPE 2 LDPE

4 PP 5 PS 6

Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů.

Pěnový polystyren sem vhazujeme v menších kusech.

Naopak sem nepatří mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žíravin, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky.

Papír

Patří do modrého kontejneru. Ze všech tříděných odpadů právě papíru vyprodukuje průměrná česká domácnost za rok hmotnostně nejvíc. Modré kontejnery na papír bývají nejsnazším způsobem, jak se ho správně zbavit. Alternativu pak poskytují sběrné suroviny, které nejsou vždy dostupné, na druhou stranu nabízejí za papír roztříděný podle druhů finanční odměnu.

PAP 20 21 22

Vhodit sem můžeme například časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoliv z lepenky, nebo knihy. Obálky s fóliovými okénky sem můžete také vhazovat, Nevadí ani papír s kancelářskými sponkami. Zpracovatelé si s nimi umí poradit. Bublinkové obálky vhazujeme pouze bez plastového vnitřku!

Do modrého kontejneru nepatří celé svazky knih (vhazovat pouze bez vazby, ve větším počtu patří na sběrný dvůr), uhlový, mastný nebo jakkoliv znečištěný papír. Tyto materiály nelze už nadále recyklovat. Pozor, použité dětské pleny opravdu nepatří do kontejneru na papír, ale do popelnice!

Nápojové kartony

Například krabice na mléko nebo víno. Vhazují se do kontejnerů různých barev a tvarů, ale vždy označených oranžovou nálepkou – případně do oranžových pytlů. Záleží na tom, jak má obec systém sběru nápojových kartonů nastavený. Na nápojových kartonech jsou tyto značky:

C/PAP 81 84

Pokud najdete oranžovou nálepku, pak sem patří krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků, které je potřeba před vhozením do kontejneru řádně sešlápnout.

Nepatří sem „měkké" sáčky, například od kávy a různých potravin v prášku. Neodhazujte sem ani nápojové kartony obsahující zbytky nápojů a potravin.

Jak správně třídit ostatní odpady

Mimo odpadů, které lze třídit do barevných kontejnerů, vznikají v domácnostech další odpady, které je důležité třídit. Ať je to z důvodu jejich dalšího využití, nebo k omezení jejich škodlivých účinků na životní prostředí. Systém třídění odpadů je stanoven obecní vyhláškou a tu je nezbytné dodržovat.

Konkrétní informace o možnosti odkládání odpadů získáte na obecním či městském úřadě, případně u vstupu do sběrného dvora, pokud je v obci zřízen.

Kovy

Kovy jsou ceněnou surovinou pro další výrobu, proto jejich sběr probíhá prostřednictvím výkupen druhotných surovin, kde za ně dostanete peníze, někde formou vyhlášených svozů „železná neděle" nebo také pomocí sběrných dvorů.

Do sběrných surovin bychom neměli nosit plechovky od barev a jiných nebezpečných látek, domácí spotřebiče a jiná vysloužilá zařízení složená z více materiálů a to ani jejich demontované části. Na sběr všech těchto odpadů slouží sběrné dvory. Samostatnou kapitolu tvoří autovraky, jež převezmou a doklad o ekologické likvidaci vystaví na vrakovištích.

Velkoobjemový odpad

Jedná se např. o starý nábytek, koberce, linolea, umyvadla, toalety, kuchyňské linky, elektrotechniku, drobný stavební odpad atd. Tyto odpady můžete odvézt na sběrný dvůr, nebo využít mobilního sběru, pokud jej vaše obec organizuje. V případě, že v určitém časovém úseku produkujeme těchto odpadů velké množství – provádíme např. rekonstrukci domu, tak si objednejte a zaplaťte přistavení velkoobjemového kontejneru u specializované firmy.

Nebezpečný odpad

Tyto odpady, nebo obaly jimi znečištěné mají nebezpečné vlastnosti, které mohou ohrozit zdraví lidí a životní prostředí. Proto musí být využity, či odstraněny ve speciálních zařízeních. Tyto odpady nepatří do běžné popelnice na směsný odpad. Jedná se např. o: barvy, lepidla, rozpouštědla, oleje, pesticidy, léky a domácí chemikálie. Nebezpečné odpady můžete odkládat do sběrného dvora, nebo využít mobilního sběru, pokud je obcí organizován. Když si nevíte rady s nějakým prázdným obalem, podívejte se na jeho etiketu, vždy by měla být na jeho obalu informace, jak s daným obsahem naložit. Staré léky můžete vrátit do jakékoliv lékárny.

Vysloužilá elektro-zařízení a baterie

Staré a nefunkční elektrické spotřebiče podléhají tzv. „zpětnému odběru", který zajišťují specializované firmy. Místa, kde můžete zdarma odkládat takové vysloužilé výrobky, jsou označována jako „Místa zpětného odběru". Nejčastěji jsou zřízena ve sběrných dvorech, nebo v prodejnách elektro.

Bioodpad

Jedná se o biologicky rozložitelný odpad pocházející především z údržby zahrad, ale i kuchyní. Některé obce a města v ČR organizují pro své občany jejich oddělený sběr. K tomuto sběru se pak nejčastěji využívají hnědé odvětrávané popelnice, nebo mobilní sběry, případně je možné je odkládat na sběrném dvoře. Bioodpady je také možné jako jediné legálně využít na zahradách v zahradních kompostérech nebo komunitních a obecních kompostárnách.

Sběrné dvory v okolí Měchenic

Jílové u Prahy – elektro, baterie, pneu, kov, velkoobjemový a biologický odpad
Šenflukova ulice, 254 01 Jílové u Prahy

Mníšek pod Brdy – elektro, pneu, biologický, papír, plast, sklo, velkoobjemový odpad
Řevnická 876, 252 10 Mníšek pod Brdy

Hostivice – elektro, velkoobjemový odpad
U Sušičky 674, 253 80 Hostivice

Psáry – elektro, biologický, velkoobjemový a nebezpečný odpad
bývalé JZD Na Štědříku, 252 44 Psáry

Vrané nad Vltavou – elektro, kov, nápojové kartony, plast, sklo, velkoobjemový a nebezpečný odpad
Skochovická ul., 252 46 Vrané nad Vltavou

V uvedených sběrnách vykupují odpad za poplatek.

Mýty o třídění odpadu

Stejně se to sype na jednu hromadu

Nikoli, po roztřídění už se jednotlivé materiály nikdy nemíchají dohromady. V dnešní době, kdy se za každou uloženou tunu odpadů na skládkách platí, nemá nikdo zájem sesypávat odpady dohromady. V České republice je dostatek zpracovatelů, kteří vytříděný odpad nadále zpracovávají ať na druhotnou surovinu, se kterou se dále obchoduje, nebo na hotové výrobky, s nimiž se v běžném životě setkáváme.

Jen občas se bohužel najdou ti, kteří jsou schopni celý tříděný odpad znehodnotit nežádoucími příměsemi, jako je například směsný komunální odpad. Pokud se něco takového stane a obsah kontejneru s tříděným odpadem je natolik znečištěn, že s ním již nelze nakládat jako s odpadem tříděným, není možné ho naložit na svozový vůz spolu s ostatním tříděným odpadem. Tím by bylo znehodnoceno to, co je již na voze naloženo. S takovým znečištěným tříděným odpadem je třeba nakládat jako s odpadem směsným a odvézt ho na skládku nebo do spalovny.

Ovšem je třeba říct, že tyto excesy nejsou na denním pořádku a lidé se snaží odpady třídit pečlivě.

Kontejnery na tříděný odpad jsou málokde

Průměrná vzdálenost ke kontejnerům na tříděný odpad se každoročně zkracuje. Aktuální vzdálenost je 110 metrů, ale podle průzkumů jsou lidé ochotni jít k barevným kontejnerům až o dalších čtyřicet metrů dál. Sběrná síť se stále zahušťuje, v současné době je k dispozici už dokonce 200 381 barevných kontejnerů! V Evropě se řadíme k zemím s nejhustší sběrnou sítí.

Každá obec může mít nastavený částečně jiný systém třídění odpadů. Někde se netřídí plasty, ale jen PET lahve, někde se třídí odděleně sklo čiré a barevné, jinde se třídí do pytlů. Proto je dobré v první řade sledovat informace na nádobách nebo se informovat na MěÚ, odboru životního prostředí na možnosti a další informace ke třídění a správnému nakládání s odpady v obci či městě, ve kterém bydlíme.

Třídění odpadů je společenská odpovědnost každého z nás a je také na nás, jak si sami nastavíme systém třídění v domácnosti. Záleží jen na nás, jestli dáme odpadu šanci na nový život a vytřídíme ho.

Je to jen módní výstřelek, který pomine

Třídit odpady není nic módního – jedná se spíše o společenskou odpovědnost a třídit by tak měl opravdu každý. Odpady se vlastně třídí už odnepaměti. V minulých stoletích se využitelný odpad (zejména zemědělský), dále zpracovával. Především na vesnicích se málokdy něco vyhazovalo a odpad se dále využíval. Například odpad z kuchyní – využívalo se vše od skořápek až po slupky od brambor. Také si určitě někteří z vás pamatují dobu, kdy byly igelitky vzácné a pravidelně se vymývaly vodou, aby mohly ještě několikrát posloužit.

Třídění odpadů se rozmohlo v padesátých letech minulého století prostřednictvím sběrových soutěží na školách, kde se sbíral papír a kovy. V 70. letech minulého století jsme se mohli setkat s prvními kontejnery na sklo, s barevnými kontejnery na další komodity jsme se začali setkávat v devadesátých letech. Již deset let máme možnost třídit do barevných kontejnerů. Systém třídění odpadů je v ČR ve srovnání s evropskými zeměmi nastaven efektivně a pohodlně pro občany tak, aby třídění nebylo problémem, ale snadnou cestou k další recyklaci využitelných složek komunálních odpadů.

Každým rokem roste produkce odpadů a je třeba zajistit, aby se využitelné suroviny dále využívaly a recyklovaly. Navíc každým rokem musí Česká republika plnit recyklační procenta daná EU. Veškeré povinnosti o třídění a recyklaci odpadu vyplývají ze Zákona o odpadech.

Jsem na třídění starý, to je pro mladé

Chyba, je to pro všechny a třídit může každý. Pravdou je, že pozitivní dopad třídění nejvíce pocítí mladší generace. Třídění odpadů je nastaveno tak, aby třídění nebylo složité a řídilo se jednoduchými pravidly. Proto si každá obec nastavuje svůj systém třídění a nakládání s odpady dle svých místních zvyklostí a podmínek. Třídit odpady by měl každý. Je to občanská zodpovědnost a samozřejmost ve vyspělých státech, která se neváže na věk. Ve třídění odpadů je mnoho výmluv, které se hodí těm, kdo nechtějí třídit. Odpady produkuje každý a bez řádného systému třídění a dalšího správného nakládání s odpady bychom tady byli za chvíli obklopeni skládkami a odpady. Pro třídění odpadů nemusíte být mladý, stejně jako si čistíme zuby a staráme se o své psí miláčky, bychom se měli starat také o to, abychom měli kolem sebe hezké a čisté prostředí.

Třídí málokdo

Omyl, 2/3 Čechů odpady aktivně třídí! Většina spoluobčanů tak považuje třídění odpadu za běžnou součást každodenního života. V České republice se podařilo i přes loňskou krizi na trhu druhotných surovin zachovat systém třídění a využití odpadů v takovém rozsahu a kvalitě, v jakém byl v posledních letech vybudován. Nemusíme ihned začít třídit vše, ale prokázáním dobré vůle se můžete připojit k těm, kterým není zbytečné plýtvání zdroji lhostejné.

Kdo třídí, musí chodit častěji ke kontejnerům

Tím, že se rozhodnu začít třídit, se má produkce odpadu nezvýší a nemusíte tedy chodit s odpadem častěji – právě naopak. Pokud budu odpady třídit, koš se směsným odpadem se mi nenaplní tak rychle a mohu s ním chodit méně často. No a s tříděným odpadem stačí jít jednou týdně k barevným kontejnerům, pokud to k nim nemám cestou do práce.

Ke třídění odpadů nemusí člověk přistupovat jako ke sportu, není zde potřeba adrenalin ani fyzické vypětí. Stačí si osvojit pár zásad, které se po nějaké době stanou automatickými.

Třídění zabere doma spoustu místa

Záleží na každém z nás a jeho zvyklostech, jak si doma třídění odpadů zařídí. Nemusíme na to pořizovat speciální koše nebo nádoby. Postačí k tomu jedna papírová krabice a dvě plastové tašky od nákupu. Pokud popustíte uzdu své fantazii nebo necháte vyniknout vynalézavé děti, může se z místa pro třídění odpadu stát jedinečný bytový doplněk. Místo, které doma odpadu věnujeme, se několikanásobně vrátí v podobě ušetřeného místa v přírodě. Navíc platí celkem dobře úměra, že čím víc odpadu produkuji, tím větší prostory mám k možnosti jeho uložení (člověk v bytě vyprodukuje obvykle méně odpadu než obyvatel rodinného domu, který však zase vytvoří méně odpadu než zemědělec na farmě).

OTÁZKY a ODPOVĚDI

Je třeba před vhozením do kontejneru odstranit z PET lahve víčko a etiketu?

PET láhve můžete do kontejneru vhazovat s etiketou i víčkem. Obojí bude při dalším zpracování automaticky odděleno. PET láhve sešlápněte, nasaďte víčko a to již neutahujte!!! Nesešlápnuté láhve jsou objemné a tím zdražují přepravu, komplikují manipulaci a recyklace se tak stává nákladnější.

Musím před vhozením do kontejneru kelímky od jogurtů a jiných potravin důkladně vymývat?

Drobné znečištění obalů nevadí. Stačí tedy, když potravinu důkladně dojíte nebo z kelímku pořádně vyškrábnete. Ale je lepší je lehce vypláchnout vlažnou vodou, protože při delším skladování doma, by mohly být cítit. Navíc mastné obaly či obaly se zbytky potravin omezují následnou recyklaci.

Patří do tříděného odpadu plastové obaly od kosmetiky?

V tomto případě se nejedná o žádné nebezpečné látky, stačí tedy, když zbytky kosmetických přípravků jako jsou mýdla, šampony, krémy zcela spotřebujete. Do kontejneru na tříděný odpad pak můžete klidně prázdné obaly vhodit.

Co je pravdy na tom, že papírový obal od vajíček nepatří do modrého kontejneru?

Obal od vajíček je vyrobený z nejméně kvalitních papírových vláken. Jeho další zpracování je velmi problematické, a proto je opravdu lepší ho vhodit do směsného odpadu.

Je nutné odstraňovat z časopisů a jiných dokumentů před vytříděním kancelářské svorky?

Svorky není třeba odstraňovat. Při dalším zpracování papíru v papírnách se při rozvláknění a následném několikastupňovém třídění jsou odloučeny.

Musím před vhozením do kontejneru na papír z dopisních obálek vytrhnout fóliové okénko?

Do kontejneru na papír můžete vhazovat obálky celé. Při dalším zpracování papíru v papírnách se při rozvláknění a následném několikastupňovém třídění jsou odloučeny Pokud však vyhazujete obálku s ochrannou bublinkovou fólií, tak tu je potřeba odstranit.

Co mám dělat s hliníkovými víčky od jogurtů a kovovými obaly?

Kovové obaly a hliníková víčka odhazujte, pokud existuje ve vaší obci oddělený sběr, do sběrných nádob k tomu určených. Jinak je lze odložit do směsného odpadu. Větší množství můžete odnést do sběrného dvora nebo výkupny kovů.

Co mám dělat s obaly, které jsou označeny C/PAP nebo C/PP?

Tyto obaly nazýváme kombinované a patří do směsného odpadu. Skládají se ze dvou či více materiálů, které od sebe nejsou jednoduše oddělitelné. Takovým obalem je např. tzv. blistr na léky („platíčko" se zatavenými tabletkami). Většinu kombinovaných obalů nelze zpracovat. Výjimkou je nápojový karton (pevný karton určený na nápoje nebo omáčky) a některé další kombinované papírové obaly.

Co mám dělat s použitým rostlinným olejem v domácnosti a obalem od oleje?

Pokud obal od oleje pečlivě vymyjete teplou vodou s přípravkem na mytí nádobí, můžete jej vhodit do plastů. V případě, že tak neučiníte, vhazujte tento znečištěný obal do směsného odpadu. Olej totiž značně komplikuje následnou recyklaci tříděného odpadu. Použitý fritovací olej z domácnosti patří do sběrných dvorů, můžete jej uchovávat v kanystru a až ve větším množství odevzdat.

Do jakého odpadu patří řasenka?

Řasenka je sice z plastu, ale je znečištěna zbytky barvy, proto ji vhazujte do směsného odpadu.

Kam mám vhodit obal od zubní pasty?

Do směsného odpadu. Tuby od zubní pasty mohou obsahovat hliníkovou vrstvu. Navíc většinou zůstává určité množství pasty v tubě, takže se jedná o znečištěný obal.

Kam mám vhodit použité dětské pleny?

Ty patří, stejně jako papírové kapesníky a dámské hygienické potřeby, do černého nebo šedého kontejneru na směsný odpad.

Kam patří molitan?

V menším množství jej můžete vhodit do směsného odpadu, ve větším množství patří do sběrného dvora.

Kam patří odpad označený C/LDPE 90 (pytlík od cappuccina) a C/PAP 84 (pytlík od polévky)?

Identifikační kód C/ znamená, že se jedná o obal vyrobený kombinací různých materiálů, tudíž ve většině případů vhazujte takto označené obaly do směsného odpadu. Výjimku tvoří například C/PAP, což jsou nápojové kartony, které patří sešlápnuté (a můžete je vhazovat i s víčky) do kontejnerů označených oranžovou nálepkou nebo oranžových pytlů.

Kam s vyjetým olejem nebo barvou?

Obaly s technickými oleji, barvami, ředidly a jinými chemickými látkami odevzdejte na místa určená ke sběru nebezpečných látek, většinou do sběrného dvora. Oleje se sbírají také na místech zpětného odběru, což mohou být čerpací stanice a autoservisy. Lepší je nechat si olej vyměnit v servisu. Ve většině případů je toto uvedeno na etiketě výrobku.

Můžu do kompostu dávat zbytky z vařených jídel?

Ano, ale nepatří tam například zbytky z masa a kostí nebo tekuté a silně mastné potraviny. To je totiž bioodpad, který může mít hygienická rizika. Do kompostu patří jakýkoli odpad, který je schopen anaerobního nebo aerobního rozkladu (např. zbytky potravin, odpad ze zeleně, čajové sáčky, skořápky od vajec apod.

Proč třídit, když za svoz odpadů platím a to rok od roku více?

Tříděním odpadů lze dosáhnout úspory peněz placených na nakládání s odpady z obecního rozpočtu. Čím větší množství odpadů je ve Vaší obci vytříděno, tím větší finanční obnos obdrží obec od společnosti EKO-KOM. Dále tak méně zaplatí za odvoz a uložení komunálního odpadu na skládku. Tato úspora obecních financí se promítá do paušálních poplatků za odpad, či do počtu kontejnerů a informačních aktivit na třídění odpadů.

Bioodpad a kompostování na zahradě

V dnešním článku navážeme na téma odpadů, které je hlavní osou květnového čtvrtletníku.

Každý, kdo vlastní alespoň kousek půdy a stará se o ni, řeší problém, kam s odpadem, který vzniká sečením, pletím a dalšími pracemi spojenými s půdou. Pokud nechcete odpad vozit do sběrného dvora, je dobré založit si kompost. Kompostovaná zemina je nejcennější materiál, který můžete svým záhonům poskytnout.

Je však nutné vědět, jak správně kompost založit, co kompostovat a jak s kompostovaným materiálem zacházet.

Pro správné založení zvolíme místo v polostínu nebo ve stínu, aby kompost příliš rychle nevysychal. Zároveň bychom měli zajistit cirkulaci vzduchu tím, že stěny ohrazující kompost vystavíme například ze silných větví, trámků tak, aby mezi nimi vznikly malé mezery. Do nejspodnějšího patra můžeme také umístit silnější větve, které překryjeme drobnějším materiálem – slámou, hoblinami, toto patro bude také zajišťovat přísun vzduchu. Na tuto vrstvu nasypeme trochu zeminy a můžeme začít s kompostováním.

Důležité je vědět, co do kompostu sypat a co ne. Pouze správným vrstvením docílíme vzniku dostatečné teploty k rozkladu materiálu a zároveň zabráníme tomu, aby se z našeho dílka nestala hromada páchnoucí hmoty. Každou vrstvu nasekané trávy, plevele a dalšího odpadu je vhodné proložit vrstvou zeminy, cca 1:4, aby došlo k infikování užitečnými bakteriemi a docházelo k rozkladu hmoty. Vložený materiál nikdy nehutníme, jinak by došlo k hnití. Do kompostu je možné vhazovat i zbytky zeleniny a ovoce z kuchyně, slupky od brambor, skořápky od vajec, kávovou sedlinu nebo zbytky čaje, novinový papír – ne z časopisů, popel a listí (kromě listí z ořešáku a listí napadeného plísněmi nebo černí). Vyvarujte se vyhazování zbytků vařených jídel nebo masa a kostí, nebo u vás brzy budou hosty kočky a psi z okolí. Stejně tak do kompostu nepatří psí a kočičí exkrementy. Naopak, velmi vhodné je občas přidat trochu koňského hnoje nebo slepičince.

Ale nasypáním surovin do kompostu naše péče o něj nekončí. Jednou za rok bychom měli jednotlivé vrstvy přeházet a to tak, aby se spodní hmota dostala na povrch a opačně. Je to těžká práce, ale odměnou vám bude poklad na dně kompostu – tmavá, až černá sypká vrstva, kterou pak už můžete jen prosít sítem a rozvézt na záhony.

Ať vás nebolí záda z přehazování a rozvážení kompostu vám přeje Hedvika Fischelová.

Ornitologické okénko

Rorýs obecný

Již čtrnáctým rokem provádím v okolí Měchenic, Sloupu a Hvozdnice pravidelné sčítání ptáků v rámci Jednotného programu sčítání ptáků, jehož garantem je Česká společnost ornitologická. Za čtrnáct let jsem nashromáždil data, která se již dají považovat za statisticky významná. Zjistil jsem, že se zde vyskytuje mezi 38-43 druhy ptáků. Na stránkách měchenického čtvrtletníku vám představuji druhy ptáků, které jsou v okolí Měchenic hojné, a které tudíž můžete často zastihnout na zahradách, v ulicích, nebo při procházce v lese či na poli.

Jejich let vždycky pozoruji se zatajeným dechem. Létají většinou ve skupinkách a zdá se, že se jednotlivci vzájemně předvádějí, jaké riskantní kousky ve vzduchu umí. Nečekané změny směru, přemety, vývrtky a lopingy. Prosviští v těsné blízkosti komína nebo hřebene střechy. Občas dokonce nad mojí hlavou. Umím si představit, že nervově slabším lidem něco takového nedělá dobře. Vždycky je ale z jejich letu cítit radost a vzrušení. Navíc u toho vydávají nezaměnitelné zvuky – ostré hvízdání, které zní jako „srí-srí-srí..." No ovšem, řeč je o rorýsech obecných u nás v Měchenicích.

Můžete je vídat od časného rána až do soumraku, téměř za jakéhokoli počasí, s výjimkou deštivých a hodně větrných dnů. Možná si je pletete s vlaštovkami. Při pozorném sledování si všimnete, že rorýs má mnohem delší křídla, výrazně srpovitě zahnutá. Vlaštovka má navíc nezaměnitelný tvar ocasu – dlouhou vidličku – jejíž ramena jsou tenká a patrná hlavně při sezení na drátech. Zmíněné hvízdání vás nenechá na pochybách. No a vlaštovky létají pomaleji a méně obratně. Rorýsi připomínají letku stíhaček.

Rorýs obecný / foto archiv

Rorýs nemá na růžích ustláno. Je výhradně závislý na létajícím hmyzu a vzhledem ke své relativní velikosti a způsobu života ho musí denně ulovit značné množství. Tráví celý svůj život ve vzduchu. Tvarem hlavy a celého těla je dokonale k létání přizpůsoben. Má zakrnělé končetiny a není schopen přistát na zemi, ani dosednout na větev, či na drát elektrického vedení. Celý den je ve vzduchu, v noci plachtí ve velkých výškách a spí. Je schopen dosednout jen na skalní římsu nebo do nějaké dutiny, která je vhodná ke hnízdění. Aby mohl vzlétnout, musí se z hnízda převalit a octnout se v prostoru, aby mohl začít mávat křídly a letět. Pokud se nějakým nedopatřením ocitne na zemi, není schopen sám vzletět.

Před lety jsem cestou z práce uviděl něco šedivého, co se hýbalo na zemi. Byl to rorýs, který se zoufale snažil vzlétnout. Vzal jsem ho do dlaní. Byl tehdy deštivý chladný den a pták už byl prochladlý. Vzpomínám si jak se nepatrně chvěl. Asi minutu jsem ho zahříval v dlaních a mezitím jsem si ho dokázal prohlédnout. Neobvyklá byla jeho malá kulatá hlava s nezvykle širokým zobákem a dlouhatánská křídla. Když se přestal chvět, vyhodil jsem ho vysoko nad hlavu, a k mé radosti se okamžitě rozletěl a zmizel jako duch. Ani jsem mu nestačil zamávat.

Rorýsi dříve hnízdili jen na skalách, ale pak si oblíbili výškové budovy ve městech. Zalíbily se jim větrací otvory ve zdivu panelových věžáků. V posledních letech ovšem rorýsů kvapně ubývá, neboť spolu se zateplováním panelových domů dochází k zakrývání větracích otvorů. Ornitologická společnost již vynaložila nemalé úsilí při přesvědčování majitelů stavebních firem, aby na rorýse pamatovali a změnili technologii. Daří se to jen omezeně.

První rorýsi se u nás objeví až v květnu – až když je už ve vzduchu dost hmyzu. Přivítám je vždy s nadšením. Znamená to, že už bude opravdu jaro a teplo. Zůstanou u nás sotva čtyři měsíce! V půlce srpna je už obloha zase prázdná! Pociťuji nostalgii. Léto je u konce. Brzy odletí i vlaštovky a já se budu zase těšit na to rorýsí „srí-srí." Rorýsi se vydají na předlouhou cestu do jižní Afriky – především kvůli potravě. Musí uletět tisíce kilometrů, ale za sedm měsíců jsou zase zpátky u nás. Jsou prostě úžasní. Souhlasíte?

Martin Kupka

Z galerie měchenických výtvarníků

Aleš Hnízdil

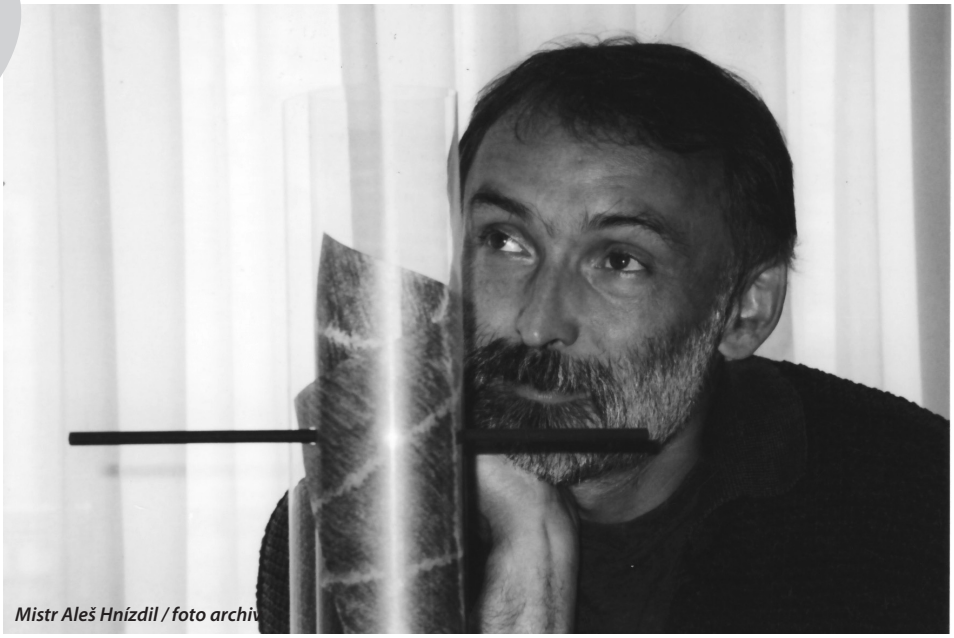

Mistr Aleš Hnízdil / foto archiv

Vážený mistře, jste jedním z mála profesionálních výtvarníků v Měchenicích. Sdělte prosím našim čtenářům něco z Vašeho života výtvarníka:

Moje práce je založena na meditativním vnímání prostoru. Poslední projekt Ticho v prostoru je založený na stavu vědomí každého člověka, který ať vědomě či podvědomě hledá uvolnění, zklidnění mysli, koncentraci – pohledem na oblohu, která jej obklopuje. Ticho v prostoru je neuchopitelným místem v atmosféře a lze do něho vstoupit pouze skrze vlastní vědomí.

V těchto dnech (až do 16. září 2012) vystavujete v jedné z nejvznešenějších výstavních síní – u Medy Mládkové na Kampě. To je velká pocta i radost, že?

Určitě mě to moc těší. S paní Medou Mládkovou se známe od 80. let a jsem již několik let zastoupený v její sbírce. Její neutuchající schopnost prosazovat a realizovat kulturní projekty dodává energii všem okolo ní. Je to tedy nejenom čest u ní vystavovat, ale i možnost účastnit se projektů přesahujících významem časovost jednotlivé výstavy. V poslední době je to projekt realizace Sochařského parku na Kampě, pro který sháním podporu u široké veřejnosti.

Ukázka z díla / foto archiv autora

Kde všude jste již vystavoval a kde jsou Vaše díla trvale vystavená?

To by byl dlouhý seznam, kompletní informace se dají najít na mých webových stránkách www.aleshnizdil.cz. K nejvýznamnějším určitě patří výstava v Belvedéru na Pražském hradu, v Amsterodamu u Nanky de Vreeze a na Kunst Rai nebo v Museu Bochum v Německu. Nejvýznamnější sbírkou, kde jsem zastoupen, je jistě sbírka holandské Královny Beatrix a samozřejmě u paní Medy v Museu Kampa.

S jakým ohlasem u odborné a laické veřejnosti se setkává Vaše dílo?

Netroufám si to hodnotit, ale těší mě, když se setkávám s pochopením mojí práce v obou případech. Vytvořil jsem rozsáhlý projekt pro Centrum 45 v holandském Oegstgestu – Leidenu (psychiatrické sanatorium pro lidi postižené traumaty z druhé světové války i ze současných válečných konfliktů): Kontinuita lidské existence – lidské myšlení, a po jeho odhalení za mnou přišel jeden z bývalých pacientů, stařeček se slzami v očích, a říkal mi: „To všechno jsme prožili." Dodnes je to pro mě velice silný zážitek.

Vaše výtvarná díla jsou jako „ticho v prostoru", jako vánek, jako hudba. Díla nutí k zamyšlení. Je ve Vás opravdu tolik klidu a ticha?

Mám čtyři malé syny, tak jistě každý pochopí, že po ničem jiném než po tichu a klidu netoužím :-))). To ticho, meditativní harmonii myšlenek, tichou radost ze všedních věcí, si ale každý musí najít v sobě sám a já to k svojí práci i životu potřebuji.

Na konec k obecnému problému – těžká otázka: kam směřuje dnešní výtvarné umění?

Má mnoho proudů, které rozvíjejí staré postupy i formy, napodobující současné trendy v umění a snaží se na sebe upozornit, což jistě není snadné v záplavě informací. V poslední době jsem se ale setkal s tvorbou Kateřiny Šedé, která je založena na sociologických aspektech výtvarného projektu a to mě hluboce oslovilo. Myslím, že v současném širokém spektru výtvarného projevu je toto jednou z cest, jak jít dál.

Děkuji Vám za rozhovor. Přeji mnoho úspěchů a radosti k další práci. *Max Fischel*

Víte, že...

...jen kilometr od Měchenic se v místě zvaném Javorka, skrývá studánka? Zkuste ji najít v úvozu pod alejovou cestou do Davle.

...letos oslavíme desáté výročí naší kapličky? Chystáme pro vás povídání v příštím čísle.

...v osadě Brabčárna se točila část filmu Karel a já s Janou Dítětovou, Jindřichem Plachtou a Ladislavem Peškem?

Údolí stínů

Malebné údolí Bojovského potoka, obkroužené kolem dokola skalami, vzdálené asi 20 minut od vlakové zastávky Měchenice a Veliké řeky (Vltavy), si trempové vybrali za svůj cíl. Kdysi pustý kaňon přejmenovali na Údolí stínů (dolní osada, Horní Údolí stínů je v Bojově), kam o víkendech jezdili pod širák, pak pod stan, a když se jim i každotýdenní stavění stanů omrzelo, dohodli se s majiteli pozemků o pronájmu a postavili první chaty. Založení osady Údolí stínů se datuje od roku 1924.

Převzato z novinového článku k 10. výročí osady: „O deset let později už má osada 21 chat, kam jezdí 61 kluků (od 18 do 52 let), mnoho děvčat a šerifem je kamarád Rola, přezdívaný Létající Bask. Jsou vybudována dvě volejbalová hřiště a jedno tenisové. To vše vedlo k založení sportovního klubu TKUS (trempský klub Údolí stínů). Zejména ve fotbalu zaznamenal klub úspěch a to v letech 1931–1932, kdy je držitelem trempského poháru."

Z osady vzešli i význační sportovci. Tenista Karel Selinger a Věra Černá, neteř Bódy Černého, který byl po smrti Roly Ungermana zvolen druhým šerifem osady.

Kousek od osady byl statek s hospodářstvím a kovárnou pana Klímy, který si vedle statku postavil hospodu. Pořádaly se zde i taneční zábavy, s vlastní hudbou. Na zamrzlém potoce se pořádala hokejová utkání. Za zimních večerů turnaje v kartách a vymýšlely se kanadské žertíky – o jedné silvestrovské noci nalili olej na koleje, půlnoční parní lokotka zvaná „flamendrák" nezvládla stoupání a musela odcouvat zpět do Měchenic.

Po II. světové válce nastává další návrat k přírodě. Po nástupu komunistů k moci byl únik na chatu jakýmsi symbolickým protestem, protože to byli převážně trempové a skauti, coby představitelé západní ideologie, kteří byli komunistům trnem v oku. Některé trempské songy byly dokonce zakázané ...

Protože původní zakladatelé osady byli vesměs sazeči nebo tiskaři, dá se předpokládat, že stojí také za nápadem, kdy n.p. Mír, tiskařské závody kupuje v roce 1960 pozemky bývalého Járkovského mlýna a staví zde další chaty. A pod záštitou ROH n.p. Mír jsou pořádány v letech 1963–1965 vojebalové turnaje zakončené táboráky a zpěvem za doprovodu kytar.

Povodeň 1965 / foto archiv

Údolí stínů / foto archiv

Osadu potkalo i několik přírodních katastrof v podobě povodní. Nejhorší ze všech se stala 17. července 1965 kolem sedmé večer, kdy se přihnala půldruhého metru vysoká vlna kalné vody s kládami, prkny a větvemi.

Bóda Černý / foto archiv

Osada byla během několika minut zatopena a povodeň zcela změnila její tvář. Na místě starých chat (těm, jimž voda odnesla chaty, byla obcí nabídnuta možnost koupit pozemky na levém břehu potoka), které odnesla, pobořila nebo jinak zdevastovala velká voda, vyrostly chaty nové, modernější. Bohužel, povodně, ale ne tak ničivé se v letech cca 1977, 1980, 1981 a 1996 opakovaly.

Jedním z dlouholetých osadníků byl Bóda Černý, několikrát zvolený šerif osady. V podkrovním okně své chaty hrával pro děti divadelní představení a byl spoluiniciátorem mnoha dalších taškařic. Jeden příklad za všechny – jako skotský rozhodčí se účastnil památného fotbalového utkání mezi měchenickou dámskou a mužskou jedenáctkou.

Osadníci se v hojném počtu také účastnili pátečních country večerů v hospodě U Čadilů, kde kamarádi-hudebníci Barbik, Franta Kaňka, Míla Koubek, Tomik Lev, Franta Vejmelka a mnozí další pořádali i zábavy ve velkém stylu např. Mikulášské nadílky, maškarní bály, ledňáci a další, na něž se sešlo i šedesát lidí!

V letech 2009 a 2010 se pořádala slavnost Měchenická rokle – osadní country festiválek s 8 kapelami, ze známějších jmenujme Agave, Dobráky a Staré sedlo. Účast posluchačů byla obrovská, lidé se sešli z velkého okolí.

Současným šerifem je Jan Hipmann, který se má starat o spolupráci s obcí, ale především zásluhou dobrovolné práce místních osadníků se opravují můstky přes potok a silnice. Velkým problémem je například příjezdová cesta – pro malou podjezdovou výšku železničního viaduktu za prvním brodem nemohou projet hasiči a běžný fekální vůz (pod viadukt se vejde pouze fekál na Avii). Brody, které v zimě zamrzají a jsou neprůjezdné jsou problémem pro sanitku. Dříve býval přejezd přes železniční trať pod lesem, ale ten ČSD zrušilo. Tento přejezd by problémy s dostupností vyšších vozidel vyřešil. V případě nouze se dá projet pod viaduktem potokem, ale to by znamenalo strhnout jeden mostek.

Další budoucnost osady je nejistá, jak říkají místní: mladí již o romantiku v přírodě nemají zájem a osada pomalu vymírá. Situace ve společnosti je dnes daleko složitější. Pracovní nasazení vyžaduje spoustu času a požadavky na „odpočinek" jsou daleko náročnější. Málokdo se spokojí s minimem komfortu a například s WC boudičkou.

(z vyprávění paní Balíkové a Císařové a pánů Palivce, Hofmana, Holuba a Suchopára)

Jak hodní skřítkové pomáhali fotbalistům

Měchenický fotbal a měchenický fotbalový klub – ti mají panečku slavné dějiny. Navíc slaví slavné výročí založení! Čutálisti staří a mladí i ti středního věku mají v Měchenicích vážnost. Také hrají pěkně, dodržují pravidla a nepodplácejí rozhodčí, aby jim pomohl k vítězství. Rovněž si postavili krásnou klubovnu. Na jejich zápasy nechodí jenom měchenické slečny a paní, mládež a dědkové, ale také skřítkové. Ti – neviditelní – sedí mezi diváky, na střeše klubovny a samozřejmě fandí. Nejsou sice slyšet, ale někteří fotbalisti, zvláště ti, kteří pilně trénují, o nich vědí nebo spíš tuší, že tu jsou.

Měcheničtí fotbalisti často hráli proti mnoha soupeřům, vyhrávali, hráli s nimi nerozhodně či i prohrávali. Jeden soupeř byl tradiční – z jedné velké vesnice. V mužstvu soupeře byl také jeden velký tlučhuba, fotbal hrát moc neuměl, proto byl surový, někdy kopl i měchenické útočníky do nohy. Ten faulovaný, tedy nakopnutý, trpěl, měl bolest – a co bylo platné, že pan rozhodčí odpískal porušení pravidla – surovost, bolelo to jako čert mnoho dnů, dávno po neděli, po fotbalovém utkání, ještě ve středu. Zlí skřítkové tomuto hrubiánovi přáli, fandili mu a měli radost, když zranil Měcheničáka. Hodným skřítkům se to ale nelíbilo.

Když se zase měchenické mužstvo mělo utkat s družstvem toho surovce, řekli si dobří skřítci, že ho vytrestají. A stalo se to takhle: jakmile ten hulvát, ten grobián, měl na kopačce míč a namířil ke střele na měchenickou brankou, začali hodní skřítkové z plných plic foukat do míče tak, aby směřoval kousek od branky, vždycky aspoň metr od tyče. Čili gól nepadl. A když útočili Měcheničtí, tak skřítkové foukali tak, aby míč padal do soupeřovy branky. Hulvát se zlobil – ale co to bylo platné. Oni by totiž hulváti neměli dávat góly ani jinak vyhrávat. To samozřejmě platí i mimo fotbal!

Než zlobiví skřítkové poznali, co se vlastně na hřišti děje, už bylo po zápase. Nemohli již nic změnit. Ale prohra mužstva, v němž hrál ten hulvát, měla i jinou dohru. Protože ten surovec už nedával góly, tak ho ředitelé fotbalového klubu vyřadili z mužstva, už si fotbal nezahrál. A když se zase po čase hrálo utkání měchenických s mužstvem z oné větší vesnice, nikdo z našich nebyl zraněn. Tak to má být. Surovci nemají ani hrát, ani se prát. Skřítkové ale už nefoukali do balonu, vždyť věděli, co je čestná, poctivá hra čili fair play (čti: fér plej – to je anglicky).

Zlobiví skřítkové se ovšem s prohrou nesmířili. Znovu a znovu vymýšleli, jak by poškodili fotbalisty z Měchenic. Ale to už by byla jiná pohádka.

Ale abych nezapomněl: Měchenice slaví výročí počátků organizovaného sportu! Takže nejen fotbalistům, ale i fotbalistkám, vodákům, tenistům, cyklistům, atletkám, ale i všem sportovcům – upřímné blahopřání a hodně radosti do dalších roků! Skřítek dopisovatel.

Banány a pavézky

Znáte tu situaci – v akci jsou banány za neodolatelnou cenu, tudíž zakoupíte nějaké to kilo. Jenže – rodina nestíhá konzumovat, banány začnou měknout a přece je nevyhodíme. Nabízí se několik možností zpracování:

Banány rozmixujeme s plnotučným mlékem a dle chuti i s trochou cukru na koktejl.

Rozmixované banány přidáme do těsta při pečení bábovky (bábovka je pak vláčná a voňavá).

Pokud nám s banány přebývá i starší čokoláda, která začíná šednout, nastává ideální situace jak využít obé: čokoládu rozpustíme ve vodní lázni a banán polijeme buď celý (samozřejmě oloupaný) nebo ho nakrájíme na kousky a ty pak namáčíme samostatně. Pokud výsledné dílo dozdobíme šlehačkou nebo ještě posypeme opraženými plátky mandlí, máme vynikající zákusek.

Pro ty, co nemusí banány ani čokoládu, nabízím ještě recept na přílohu či samostatné jídlo ze staršího toastového chleba – tzv. Pavézky. Jsou tři možné způsoby přípravy:

Plátky toastového chleba ponoříme na okamžik do osoleného mléka, pak je obalíme v prosáté strouhance, ihned vložíme na rozehřátý tuk a rychle je po obou stranách osmažíme dočervena.

Plátky ponoříme na chvíli do mléka, pak namáčíme v rozšlehaných osolených vejcích a nakonec obalíme v prosáté strouhance. Smažíme stejným způsobem.

Třetí způsob je obměnou předešlých, jen místo mléka ponoříme plátky chleba na okamžik do bílého přírodního vína.

Pavézky musíme smažit v dobře rozehřátém tuku a plátky chleba v něm musí plavat.

Podáváme je jako přílohu k dušené zelenině, k haším z mas, hub, zvěřiny apod. Zároveň se dají plnit různými náplněmi, čímž máte postaráno o samostatné jídlo. *Dobrou chuť přeje Lucie Bahenská*

Klub Zasloužilých hasičů a Čestných funkcionářů

7.okrsku při OSH Praha západ

Titl.

Pan Pavel Běhavý,

majitel pily Měchenice

PODĚKOVÁNÍ

Prosíme prostřednictvím „Měchenického čtvrtletníku“ o uveřejnění našeho upřímného poděkování Vašemu občanovi panu Pavlu Běhavému,majiteli Pily Měchenice za poskytnutý sponzorský dar na činnost našemu klubu,který sdružuje dlouholeté a zasloužilé členy Sdružení hasičů ČMS na 7.okrsku Praha západ.

Jsme dobrovolné sdružení hasičů-seniorů a při současné ekonomické situaci je jeho sponzorský dar velkou podporou pro naší společenskou činnost.

Ještě jednou děkujeme panu Běhavému za velkou podporu našeho klubu!

Za:

KZH-ČF 7.okrsku SPO Praha západ

Václav Jindřich ,v.r — Zdeněk Rychlý,v.r

Trnová — Bojov

ZVĚRINEC

ŠLÁPNUTÍ DO LEJNA SKUTEČNĚ ŠTĚSTÍ PŘINÁŠÍ?

Nastalo jaro a sluníčko vybízí k procházkám nejen do přírody, ale i po obci. Na některých plotech se objevily tabulky s žádostí, aby majitelé psů jejich exkrementy uklízeli. Pro každého slušného majitele psa věc zcela samozřejmá. Já sama mám několik pejsků a bez pytlíků po kapsách nikam nechodím. Jsou však i tací majitelé psů, kteří pokud jejich pejsek vykonává onu potřebu, tak v tu chvíli jako by jejich nebyl, nevidí, spěchají, nebo zrovna obdivují zahradní architekturu na zcela odvráceném konci ulice. Neznám člověka, kterému by nevadily psí exkrementy na chodníku, či přímo našlápnuté na nové luxusní botce. O tom, že venčení psů na místech kde si hrají malé děti, které nemají upevněné hygienické návyky, je i hazard s jejich zdravím, se mluví stále, ALE… Proč svým nezodpovědným chováním tito majitelé psů ještě zhoršují vztahy mezi veřejností nemající psy a námi „pejskaři"? Většina našich měst a obcí má vyhlášku včetně určených sankcí, která majitelům psů nakazuje po svých mazlíčcích exkrementy uklízet. V některých zahraničních městech se zvažuje i možnost povinné registrace DNA pro všechny psy, to pak usnadní identifikaci každé neuklizené hromádky. Pokuta pak bude odpovídat nákladnosti celé této metody (v tisku jsem našla částku 2000 EUR). To už by za tu trochu námahy mohlo stát?

Jedna stránka věci je jaksi více méně estetická záležitost, druhou stránkou je, že zvířecí exkrementy jsou zdrojem mnohých nákaz, které způsobují jak bakterie tak paraziti. Nakazit se tak můžeme my, naše děti a v neposlední řadě naši čtyřnozí mazlíčci. K preventivním opatřením patří samozřejmě dodržování základních hygienických pravidel (mytí rukou, používání ochranných rukavic při manipulaci s hlínou), udržování čistoty prostředí (uklízení a následná likvidace exkrementů) a v neposlední řadě pravidelné odčervování našich domácích zvířátek. Doporučená četnost odčervování: 2x ročně, pokud je pes v prostředí s větší koncentrací psů či koček tak 4x ročně. Štěňata odčervujeme od 14. dne života, po 14 dnech do 2 měsíců společně s fenou, pak každý měsíc do půl roku. Prostředky: pasty – vhodné pro štěňata, tablety, Spot on (tzv. pipetka či kapka aplikovaná na kůži v oblasti lopatek).

Psí, či kočičí exkrementy jsou nejčastějším zdrojem šíření tzv. EKTO parazitů, čili parazitů žijících a dokončujících svůj vývoj uvnitř těla hostitele. Většina těchto parazitů je přenosná na člověka. Patří k nim: škrkavky, tasemnice, měchovci, tenkohlavci, roupi a kokcidie.

Škrkavky – šedavý až narůžovělý oblý červ, 5-15 cm dlouhý, který parazituje v tenkém střevě. K svému vývoji nepotřebuje mezihostitele. Cyklus vývoje škrkavky trvá jeden až dva měsíce, má několik vývojových stádií: larvy se provrtávají stěnou střeva, dostávají se krevním oběhem přes játra a srdce do plicních sklípků a postupně jsou vykašlány do horních cest dýchacích, poté opětovně spolknuty do trávicího ústrojí hostitele, zachytí se ve výstelce tenkého střeva, kde svůj vývoj ukončí, samička začne snášet vajíčka, která jsou vylučována trusem a tím se celý koloběh uzavírá. Onemocnění u lidí označované jako larvální granulomatóza, je provázeno plicními záněty, zvětšením jater, larva se může dostat i do očí, kde vyvolává těžký nitrooční zánět. Napadený pes hubne, má zhoršenou kvalitu srsti, u štěňat zvětšené bříško.

Tasemnice – skupina plochých červů, jejichž tělo se skládá z článků.

▷ Přenos není přímý, ale prostřednictvím mezihostitele v němž se vyvíjí larvální stadium = boubel

▷ K nákaze dochází pozřením boubele, z té se ve střevech uvolní hlavička tasemnice, která se uchytí háčky nebo přísavkami a začne růst, poslední zralé články plné vajíček se oddělují a odcházejí s výkaly ven, kde se stávají zdrojem invaze u mezihostitelů

▷ Mezihostitel – blecha, všenka, hospodářská zvířata, u měchožila i člověk (tzv. echinokokoza)

Měchovci a tenkohlavci – měchovec psí, měchovec liščí, tenkohlavec liščí

▷ Měchovci jsou 0,5-2 cm dlouzí červi parazitující v tenkém střevě, vajíčka odcházejí trusem, ve vhodných podmínkách se vyvíjí larvičky schopné další invaze, ke které může dojít jednak potravou jednak aktivním průnikem larviček přes kůži do krevních cév a jimi do celého těla.

▷ Způsobují krvavé záněty tenkého střeva, při větší invazi i chudokrevnost, psi hubnou.

Kokcidie – prvoci, převážně rodu Isospora, Sarkocystis, Toxoplazma.

Na závěr zbývá jen připojení se k prosbě visící na plotě, uklízejte po svém pejskovi, uděláte tím službu nejen sobě.

Text Ing. Markéta Šimečková

Agility

V neděli 13. května 2012 se přes nepřízeň počasí konal na fotbalovém hřišti neoficiální závod Agility. Pod vedením zkušené trenérky paní Dobiášové jsme mohli sledovat mnoho pejsků různých ras a velikostí, jak šikovně zdolávají překážky.

Pro děti byla připravena soutěž o ceny a malá přednáška, jak závody psů probíhají.

Čarodějnice a Háro

Poslední dubnový den proběhlo „pálení čarodějnic". Barevnými fábory vyzdobený plácek mezi fotbalovým hřištěm a potokem zaplnily stoly a lavice ukryté pod zahradními altány. Zde si děti mohly samy vyrobit čarodějnickou čepičku a vyzdobit si ji barevnými fixami. Před zapálením ohně se mohly děti dokonce svézt i na kolotoči (který zde postavili náhodně projíždějící majitelé) a pochutnat si na cukrové vatě, což zcela odsunulo stranou zájem o zapálenou hranici. U stánku s občerstvením pak způsobilo teplé počasí frontu na nápoje všeho druhu, ale také grilované dobrůtky byly s postupem podvečera vítány.

Po uložení malých čarodějnic a čarodějů do postýlek, se někteří rodiče, ale nejen oni, přesunuli do prostor Campu, na koncert skupiny Háro, který byl naplánován na desátou hodinu večerní. Po prvních písničkách se krytá veranda restaurace zaplnila dychtivými posluchači. Zpočátku všichni jen naslouchali, pak se ti odvážnější pustili i do tance. O tom, že se koncert vydařil svědčí prodloužení o více jak půl hodiny, které si spokojené obecenstvo vyžádalo.

Zleva: kytarista Zdeněk Hrášek (jazzman, kdysi člen jazzrockového Mahagonu), zpěvačka Alla Sudová (Hudba Praha), baskytarista Vladimír Motýlek Savec (Visací zámek) a za zpěvačkou se skrývající bubeník Jirka Jelen (Hudba Praha).

Termíny nejbližších akcí v okolí obce

16. června
Oslavy výročí 125 let SDH Davle
www.obecdavle.cz

16. června
Výstava fotografií, vzpomínek a dokumentů o koncentračním táboře a vystěhování Hradištka,
promítání francouzského dokumentu (s titulky) *www.hradistko.cz*

30. června
Slapská pouť
Slapy – od 13 hodin, na návsi,
www.slapynadvltavou.cz

30. června
Víkend otevřených zahrad na Zámku Dobříš *www.zamekdobris.cz*

30. června
Pouť *www.hradistko.cz*

4. července
Koncert hudby hradní stráže
www.obecdavle.cz

6. července
Oslavy výročí 115. let Spolku Vltavan Davle *www.obecdavle.cz*

TJ Sokol Měchenice pod patronací OÚ Měchenice pořádá

OSLAVY 85 LET SPORTU V MĚCHENICÍCH 1927–2012

sobota

23. června 2012

ve všech prostorách autokempu

PROGRAM

FOTBAL 09.00 Mezinárodní turnaj v malé kopané

15.00 Samson cup

VODÁCI Plavba netradičních plavidel (za hřištěm)

Jubilejní X. LETNÍ NOC

20.00–22.00 ADA & DENNY

22.00–23.00 SMOKIE revival + Suzi Quatro

23.15–00.45 Ina Urbanová & Hany Bany

01.00–02.00 SMOKIE revival + Tina Turner

Vstupné 85 Kč

Bohatá tombola

Sponzoři: Amerex, Vadium spol. s r. o., Dakar – stavebniny, ČMR Praha, ing. A. Misalková, M. Dlesk, Pila Měchenice – P. Běhavý, Kosmetika 3K, Hospoda U Čadilů, Camp Měchenice, IT Media, Instalatérství Agentura Holas, I. Holub, M. Urban, obec Měchenice.

AGÁVE

country music 1992 - 2012

20

přijďte s námi oslavit narozeniny

16.6.
2012

hosté:
SUNNY RIVER
K.O.
ROCK BALAD

VE ČTVRTEK
RUDOLFINUM

od 14:00 hod.
Měchenice
u fotbalového hřiště

Vltavská kaskáda 3

Podle staré pověsti se již kdysi snažil přehradit Vltavu ve Svatojánských proudech čert. To se mu nepodařilo a v korytě po jeho marné snaze zůstaly pouze obrovské balvany, které představovaly velké nebezpečí pro generace plavců na Vltavě. Úzké koryto a velký spád lákaly k vybudování vodního díla. Po I. světové válce se poprvé setkáváme s návrhem, aby základem celé Vltavské vodní soustavy byly dvě vysoké přehrady u Slap a u Orlíka. V této době se střetávají dva hlavní hospodářské zájmy. Doposud dominující zájem plavby a nově nastupující zájem energetický. Přesto první dvě díla, Vrané a Štěchovice, byla ještě vybudována zejména k plavebním účelům. V roce 1945 nastala nová éra ve vývoji úprav střední Vltavy. Byla přijata koncepce budování co největších vodních děl, která by akumulovala velké zásoby vody pro jejich další využití a zlepšení vodohospodářských poměrů na Vltavě a Labi.

Dalším stupněm vltavské kaskády se stalo VD Slapy, které bezprostředně navazuje na konec vzdutí VD Štěchovice. Po podrobném geologickém průzkumu a rozsáhlých diskuzích byl zvolen profil ve Svatojánských proudech. V roce 1949 byla ražena směrová štola pro obtokový tunel. Vlastní práce probíhaly až do roku 1955. Zvláštností slapské přehrady je umístění elektrárny včetně rozvoden přímo v tělese přehrady pod přelivnými poli. Jsou zde instalovány 3 Kaplanovy turbíny o celkovém výkonu 144 MW. Toto řešení je ojedinělé v celé Evropě.

Přehradním tělesem je přímá betonová hráz gravitačního typu založená na pevném skalním podloží. Na stavbu všech částí vodního díla bylo použito 347 320 m^3 betonu. Hráz dosahuje délky až 65 m nad základy a její koruna při délce 260 m má 4 přelivová pole. Celkový objem vodní nádrže je 269,3 miliony m^3. Průměrný dlouhodobý roční průtok je 84,7 m^3 /s, hodnota stoleté vody je 2 503 m^3 /s. Plavební zařízení není na Slapech dořešeno. Lodě do hmotnosti 4 t jsou přes vodní dílo přepravovány po souši na speciálních podvozcích. Jezero o ploše 1 392 ha dosahuje délky 44 km. Před zatopením nádrže byl proveden podrobný průzkum dotčeného území a řada drobných historických objektů se přesunula nad úroveň zátopové čáry. Přes jezero byly vybudovány 3 nové silniční mosty u Vestce, Cholína a Živohoště.

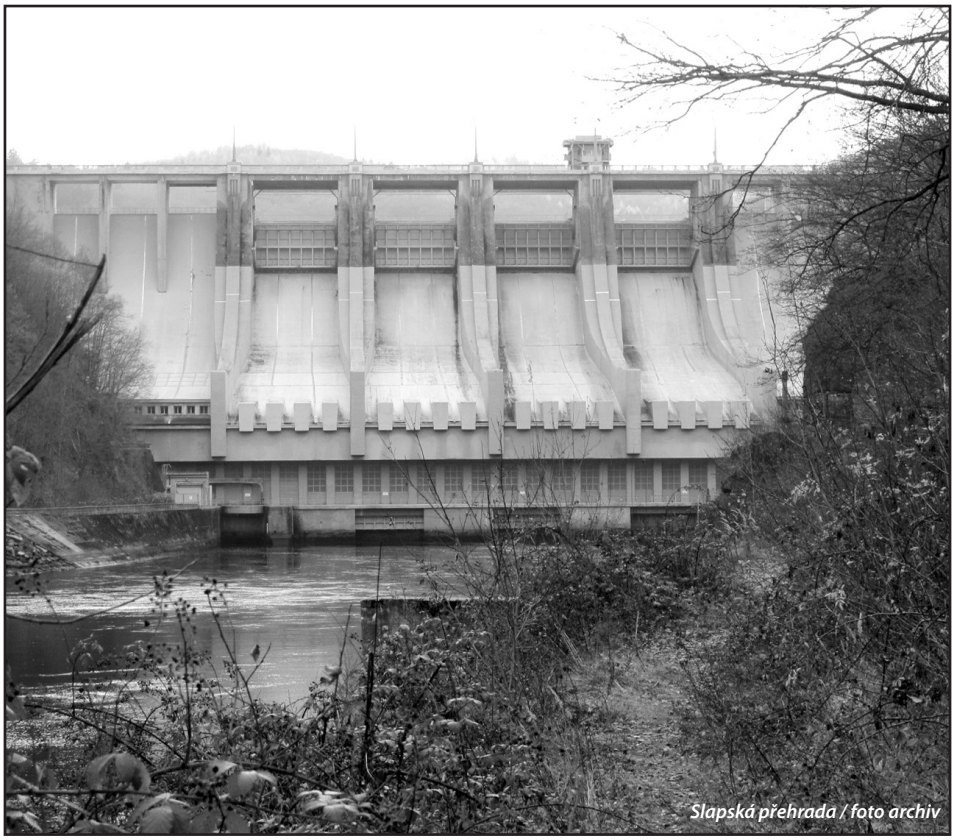
Slapská přehrada / foto archiv

Vodní dílo slouží k výrobě elektrické energie v době odběrových špiček, k odběrům pitné (vodárna v Podolí) i průmyslové vody. Spolu s ostatními díly vltavské kaskády může transformovat povodňovou vlnu, a tím chránit především Prahu. Poprvé svou ochrannou funkci tato přehrada splnila ještě před dokončením stavby v roce 1954, kdy svým nenapuštěným objemem snížila přítok v hodnotě 1960 m^3/s na odtok z nádrže 1345 m^3/s. Maximální průtok, kterému bylo vodní dílo vystaveno, byl dosažen v srpnu 2002 a jeho hodnota činila 3 100 m^3/s. Nezanedbatelné je i využití jezera pro sport a rekreaci.

S využitím údajů Povodí Vltavy a ČEZ
Eva Přibilová

Zprávy z vodáckého oddílu

Zdravíme členy a příznivce vodáckého oddílu. Počasí se nám postupně vylepšuje, proto je potřeba pomalu zahájit i vodáckou sezónu, i když někteří ji vlastně ani neukončili.

První schůzka oddílu se uskutečnila v pátek 4. 5. 2012 v 17.00 hodin – sraz u loděnice, následovaný projížďkou na vodě. Zhruba do 2 týdnů uděláme menší brigádu na lepení lodí.

Dále se můžete letos těšit na soutěž neobvyklých plavidel. Pozvěte a přihlašte i spolužáky, kamarády, rodiče... Letos uděláme víc kategorií jak věkových, tak výkonnostních a jiných.

Od 14. 7. do 21. 7. 2012 se vypravíme do Polska na vodácké putování po řece Pilica. Můžete se hlásit. Zatím nás je 12 potřebujeme ještě cca 15 lidí, abychom zaplatili autobus.

V krátkém čase pošlu bližší informace. Dobrou tradicí se každým rokem stala tematická výprava do blízkého okolí. Máme za sebou cestu do pravěku nebo hledání pirátského pokladu. Letos se můžete těšit na archeologickou expedici anebo indiánskou válečnou stezku.

Samozřejmě, nadále přijímáme nové členy jak do dětského oddílu, tak i mezi dospělé. Těšíme se na setkání s vámi

Jan a Martin

SPLUTÍ ŘEKY PILICA V POLSKU

Termín:

14.–21. 7. 2012

Cena
Dospělí: 2900 Kč
Děti a mládež od 6–15 let: 1450 Kč
Děti do 6 let: zdarma

V ceně je doprava, půjčení vleku, lepení na lodě, dokoupení vodáckých map dané lokality a malinkatá rezerva.

Další informace a přihlášky na 774 870 685 nebo mailem jgazda@seznam.cz nebo vodaci.mechenice@seznam.cz.

dokamen.cz

Váš dodavatel ekologických paliv

- PALIVOVÉ DŘEVO
- DŘEVĚNÉ BRIKETY
- DŘEVĚNÉ UHLÍ
- PELETY

Sklad: Sloup u Davle, 252 06
Otevírací doba:
Po - Pá: 8.00 - 16.00 So: 8.00 - 11.30

Tel.: 603 835 362 E-mail: info@dokamen.cz www.dokamen.cz

Pavel Běhavý

PILA MĚCHENICE

prkna, fošny, trámy, krovy včetně montáže, střešní latě, sušení, hoblování, opracování řeziva, palubky, OBS desky a jiné

tel: 603 701 093
fax: 281 981 854

Vltavská 20
252 06 Měchenice

e-mail: pila.mechenice@volny.cz
www.pilamechenice.cz

ELEKTRO INSTALAČNÍ PRÁCE

- silnoproudé rozvody
- slaboproudé rozvody
- montáže a opravy rodinných domů, bytů
- rozvody TV, telefonů a zabezpečovací techniky

Kontakt:
Petr DEMIŠ
Měchenice 72
petr.demis@seznam.cz
tel: 603 349 501

PALIVOVÉ DŘEVO ŠTĚCHOVICE

Tvrdé štípané 1 100 Kč **Měkké štípané 900 Kč**

Cena za jeden sypaný prostorový metr

Doprava v kontejneru 3 až 9 m³

Dřevo rovnané v rašlových pytlích:
30 dm³ 55 Kč (polena 25 cm)
40 dm³ 65 Kč (polena 33 cm)

Dřevo je uskladněné v hale

Celoroční prodej bez ohledu na počasí

Krátké dodací lhůty

608 441 442
775 443 444

E-mail: drevoStechovice@seznam.cz

Instalatérské práce

- voda
- kanalizace
- plyn
- topení

→ řešení havárií
→ možnost víkendových prací
→ příjezd v dohodnutém, vámi požadovaném termínu
→ zakázky na klíč

Kontakt:
JAROMÍR DLESK
Tel.: 607 186 463
jaromir.dlesk@seznam.cz

Měchenický čtvrtletník – číslo 2/2012, ročník 2, vychází dne 2. 6. 2012. Vydává obec Měchenice. Šéfredaktorka: Hedvika Fischelová. Redaktoři: Kateřina Gavlasová, Max Fischel, Martin Kupka, Eva a Rudolf Přibilovi, Markéta Šimečková. Autoři článků: Lucie Bahenská, Ivana Minksová, Miloslav Tichý. Editorka: Ivana Minksová. ISBN MKČRE 20202
Adresa redakce a inzerce: Obecní úřad Měchenice, Hlavní 4, 252 06 Měchenice, e-mail: ctvrtletnik@gmail.com. Grafická úprava: Jana Niedermayerová. Tisk: Laminoservis, Praha. Náklad 350 ks. Uzávěrka příštího čísla je 15. 8. 2012.